

Т.М. Хаустова, канд. техн. наук, ст. викл. (*ХДУХТ, Харків*)

Н.В. Федяк, канд. техн. наук, проф. (*ХДУХТ, Харків*)

А.М. Діхтярь, канд. техн. наук, ст. викл. (*ХДУХТ, Харків*)

МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ СТВОРЕННЯ ОСВІТНЬОГО КОНТЕНТУ В СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ

У час інформатизації суспільства електронні освітні ресурси стають не тільки одним з найбільш ефективних засобів формування світогляду та інтеграції уявлень особистості, але і важливим засобом навчання. Слід зазначити, що одним з пріоритетів європейського співробітництва є використання інтернет-технологій та мультимедіа з метою покращення якості освіти. Сучасний стрімкий розвиток інформатизації також сприяє зростанню вимог до компетенцій майбутнього фахівця: ступеню оволодіння та кількості теоретичних знань і практичних вмінь, вміння прийняття оперативних раціональних рішень, спроможності швидкого якісного пошуку інформації та її аналізу та інше. Тому доцільним вважаємо коригування інформаційно-педагогічних підходів, спрямованих на підвищення доступності та продуктивності освіти, адекватного використання потенційних можливостей відомих елементів системи освітнього процесу.

Розглянемо розвиток двох напрямів електронних освітніх ресурсів: контент і сервіс. Контент – це підходи до створення сценаріїв навчальних відео, візуалізацій і презентацій, складання запитань і завдань. Сервіси – це моделі створення контенту та безпосередньо технічна складова.

Необхідно зазначити, що освітній контент має відповідати таким основним вимогам: інформаційна насиченість (вичерпна інформація про предмет контенту); користь (допомога у вирішенні конкретних задач та відповіді на конкретні питання); компетентність (довіра читача кожному факту, наведеному в матеріалі контенту); грамотність.

Таким чином, дотримуючись вимог та особливостей створення освітнього контенту, можна отримати якісний віртуальний інструмент освіти. Однак питання стосовно місця розміщення освітнього контенту залишається малодослідженим і актуальним.

Слід, зазначити, що соціальні мережі є потужним засобом для підтримки комунікації мільйонів людей по всьому світу.

Фактори, що обумовлюють використання соціальних мереж у галузі освіти:

- зростання кількості користувачів соціальних мереж;
- збільшення кількості часу, який користувачі проводять в соціальних мережах;
- можливість навчання, незважаючи на вік і соціальний статус;
- варіативність часу і місця для навчання;
- можливість використання для навчання будь-якого пристрою з підключенням до мережі Інтернет.

На сьогодні в Україні найпопулярнішими є дві соціальні мережі: Facebook та Instagram (53,11% та 16,79% охоплення відповідно). Однак в нашій країні практика використання соціальних мереж в освітніх цілях поки що не отримала достатнього розвитку.

Співробітниками кафедри технології харчування ХДУХТ створено сторінки та логотип кафедри у популярних соціальних мережах, де активно розміщується освітній контент на рівні з інформаційним. Результати досліджень можливостей використання соціальних сервісів в освітньому процесі, дозволяють зробити висновок про підвищення якості вирішення наступних завдань:

- організація колективної роботи студентів під час занять (в та поза навчальною аудиторією), що сприяє набуттю досвіду роботи в команді;
- розширення організації навчання здобувачів вищої освіти удома, оскільки вони дозволяють використовувати навчальний контент в будь-який час доби, не обмежуючись часовими рамками;
- забезпечення розвитку персоніфікованого навчального середовища студента;
- активація самостійного навчання студентів, оскільки кожному студенту необхідно працювати в своєму ритмі;
- можливість неформального спілкування між викладачем та студентом;
- зміна ролі викладача на товариша, наставника, помічника;
- створення навчального контенту дисциплін;
- міжнародний обмін досвідом роботи між викладачами.

Таким чином, можна стверджувати, що використання освітнього контенту в соціальних мережах в навчальних цілях є корисним. А саме, створення якісного освітнього контенту у соціальних мережах, що є звичним середовищем для студентів (з вільним доступом, гарним функціоналом та оперативністю) сприяє: підвищенню зацікавленості у вивченні певної дисципліни, можливості вивчення інформації та проведення лабораторних і практичних занять в режимі он-лайн, опануванню здійснення пошуку-аналізу інформації, підвищенню комунікативних стосунків між студентами, можливості спільного створення освітнього контенту.